

ZWERVERSLIEFDE deel 17

Wat vooraf ging: Na een topintegraalwedstrijd op de club zijn enkele bridgers verzeild geraakt in discotheek "de Nachtkoning". Eén van hen, Hans de Zoete schept daar luidruchtig op over zijn bridgekwaliteiten en wordt meegetroond voor een robbertje in een achtergelegen zaal. De 16 jarige Lisa Kazamarov zal zijn partner zijn.

"En je blijft wel nadenken," siste Lisa Hans toe toen ze door een gangetje, achter een gordijn, werden meegevoerd naar een kleine, niet ongezeild ingerichte, zaal.

Daar zaten aan een grote houten tafel twee personen tegenover elkaar. Rechts zat op een eenvoudige stoel een klein mannetje met een vijl zijn nagels bij te werken. Hij droeg een maatpak en werd voorgesteld als Alfred Verzager. Aan de andere kant van de tafel zat op een heel wat grotere stoel een grote dikke man met een flinke neus en een gleufhoed op het hoofd. Zijn naam was Piet Vorket en hij bekeek de bezoekers vorsend van top tot teen. Daarna keek hij het mannetje dat Lisa en Hans gehaald had zo doordringend aan dat die een beetje kromp. "Ga toch zitten, beste gasten," begon hij. "Ik ben blij dat u wat tijd voor mij vrij heeft kunnen maken. Ik was al bang dat ik mijn favoriete spel niet zou kunnen spelen, vanavond."

Hij wenkte met zijn armen en een soort butler stapte naar voren. "U kunt iets te drinken nemen wanneer u dat wilt. En zullen we meteen gaan spelen?"

Bij de eerste kleine deelscorespelletjes viel het Lisa meteen op dat de tegenstanders van hoog niveau waren. Ze maakten bijna geen fouten en boden alsof ze al jaren samen speelden, wat waarschijnlijk ook zo was. Ze hield haar hart vast met de onberekenbare Hans de Zoete als partner.

Toen kwam spel 5 op tafel.

♠764

♥AB865

♦VT762

♣-

♠H52

♠T983

♥742

♥3

♦43

♦B95

♣A9543

♣T8762

♠AVB

♥HVT9

♦AH8

♣HVB

Lisa zat Zuid en raapte een schitterend spel met 23 punten op. Tot haar verrassing was het echter haar partner die de bieding opende met 2♥. ‘Dat zal wel een Muiderberg zijn,’ dacht Lisa en alerteerde. “Ja?” informeerde Verzager op de Oostplaats.

“Dat is een niet zo sterk spel met vijf hartens en vier of meer kaarten in een lage kleur”, zei ze.

Oost paste en Lisa informeerde met 2SA naar de lage kleur, hoorde ruiten en besloot dat ze ondanks haar partner wel naar slem kon informeren. Ze bood dus 4SA en kreeg een 5♠ antwoord. Dit antwoord bevreedde haar want ze wist zeker dat Hans ook Roman Keycard Blackwood speelde en met dit bod troefvrouw aangaf. Maar toen bedacht ze dat Hans, misschien wel terecht, dacht dat ruiten troef was en dus 2 azen en ruiten vrouw aangaf. Dit klonk haar als muziek in de oren en ze bood onvervaard 7♥. ‘Misschien zit 7SA ook maar dit is toch safer’, dacht ze. ‘Bijvoorbeeld als de ruiten niet rond zitten.’

Oost startte met ♠T en Hans bekeek de dummy terwijl hij met een grote rode zakdoek zijn hoofd afdroogde. Hij was toch ietwat geïntimideerd door de entourage en misschien had zijn partner wel niet begrepen dat hij de klaveren renonce als aas had meegeteld. Maar het contract had alle kansen. Hij kon bijvoorbeeld op ♠H snijden maar hij wist niet zeker of dat zou lukken. Op het briefje wat hij van de tegenpartij had gehad stond namelijk duidelijk ‘kleintje belooft plaatje’. En ♠T kon je niet echt een kleintje noemen. Maar als hij ♣H voorspeelde en die werd gedekt met ♣A dan kon hij later twee schoppen kwijt op de hoge klaveren. Lichtelijk uitgeput door deze analyse zette Hans ♠A op tafel en trok in drie keer de troef eindigend in de dummy. Daarna liet hij ♣H voorspelen waarop west zonder aarzelen een kleintje deponeerde. Hans pakte zijn zakdoek er maar weer eens bij en probeerde inspiratie in het plafond te verkrijgen. Na lang nadenken gooide hij ♠7 af en begon te lachen toen deze slag hield.

“Als ♣A goed zit heb ik de rest,” zei hij terwijl hij zijn kaart op tafel legde.

“Goed slem, is het niet partner?”, zei hij tegen een volledig ontstelde Lisa. En zonder op de heftig tegen elkaar brommende tegenstanders te letten noteerde hij de score. “Het was toch niet gedoubleerd?” waagde hij zelfs met een kwinkslag te zeggen.

‘Ongelofelijk,’ dacht Lisa. ‘Wat een mazzel! Eerst geeft hij een aas te weinig aan en dan mist hij ook nog de goede speelwijze. Toevallig zit ♣A goed, maar het slem heeft een veel grotere kans. Je neemt ♠A en troeft ♣H laag in. Dan steek je over met troef.

Troeft een klaveren met ♥B. Je steekt weer over met troef en troeft een klaveren met

♥A. Nu ga je naar de dummy met ♦A en trekt de laatste troef. Je maakt nu vijf ruitenslagen, behalve als oost ♦B in vieren of vijven heeft gehad.’

Lisa ademde diep in. “Goed gespeeld, partner,” zei ze en ze lachte op haar liefst naar de tegenstanders.

Vanaf dit spel kon er niets meer fout gaan met het spelen van Hans de Zoete. Feilloos sneed hij elke honneur bij de tegenpartij eruit, kwam altijd met de goede kleur uit en bood geen enkele manche die er niet in zat.

Na een goed uur spelen kwam het volgende spel op tafel:

	♠AB9	
	♥HVBT	
	♦H64	
	♣763	
♠63		♠54
♥975		♥A8643
♦VB832		♦T97
♣AHT		♣B82
	♠HVT872	
	♥2	
	♦A5	
	♣V954	

West moest beginnen en paste. Hans de Zoete opende 1♥ met de noordhand en in ‘no time’ zaten Lisa en Hans in 4♠, te spelen door Lisa.

Piet Vorket dacht een tijdje na en kwam toen als west uit met ♣A. Oost signaleerde die slag met ♣2. Nu schakelde Vorket over op ♦V.

Lisa beseftte dat ze in grote moeilijkheden zat. Als West inderdaad ♣AH had, dreigde ze als oost aan slag kwam drie klaverenslagen en ♥A te verliezen. Weliswaar konden er wat verliezers weg op de mooie hartenkleur van Hans, maar dat zou waarschijnlijk te laat zijn.

Lisa kon goed tellen. West had in dit spel eerst gepast; met ♣AH, ♦V en ♥A zou hij dat niet gedaan hebben. Oost zou dus zéker aan slag komen en klaveren door haar vrouw spelen mits...

Razendsnel had Lisa deze situatie geanalyseerd en speelde vrij vlot een kleine ruiten uit beide handen op de V van west. Piet Vorket glimlachte minzaam naar zijn gelukkige maar nu toch gedoemde tegenstanders. Hij speelde ♦B door en liep daar precies mee in de val die Lisa had opgezet. Zij nam de slag met ♦A. Stak over met troef en gooide op ♦H haar verliezende ♥2 weg. In de wetenschap dat ♥A zeker bij oost zat, speelde ze nu eerst troef en daarna ♥H. ♥A werd er op die manier uitgetroefd en zo kon Lisa zelfs drie klaveren weggooien op de hoge harten en het contract met een overslag maken.

Toen Piet Vorket in de gaten had in welke val hij was getrapt stond hij zo snel op dat twee glazen en een Vietnamese sierasbak van tafel werden gestoten. Hij boog zich over Lisa heen, die zich klaar hield om zo snel mogelijk weg te duiken.

Vorket bulderde: "Dit is..."

Tegelijkertijd werd er op de deur van de zaal gebonsd en vielen Petr en Jan Kazamarov met hun bijna tweehonderd jaar samen bijna de zaal in toen de deur door de butler werd opengedaan. Achter hen stond Josje de Rijk die nieuwsgierig de ruimte binnenkeek.

"Kom niet aan mijn achterkleindochter," riep Jan Kazamarow naar de voorovergebogen Vorket. "Of we bellen de politie," riep Josje er achteraan.

Vorket kwam verbluft weer overeind. "Maar ik wilde uw kind alleen maar gelukwensen met haar prachtige speelwijze.

En Vorket boog zich weer over Lisa heen. "Ik dacht dat deze hele avond een soort straf was voor alles wat ik tot nu toe in mijn hele leven fout had gedaan. En dat die kwast van je partner mijn grote boetedoening was, maar met dit laatste spel is mijn hele avond weer goed gemaakt. Kom gerust nog een keer spelen."

Vorket draaide zich om en riep: "En een drankje voor de winnaars van vanavond!"

"Nou," zei Lisa. "Ik hoef niet meer, hoor. Het is onderhand bedtijd."

"Hoe was het eigenlijk?" vroeg Jan Kazamarow toen ze thuis waren aangekomen.

"Eigenlijk ging het best goed," antwoordde Lisa. "Maar ik maak me toch zorgen."

"Waarom?" vroeg Jan.

"De zure is al onuitstaanbaar als hij blunders maakt, hoe moet het na zo'n succesvolle avond dan wel niet worden?"

"Wat een hele kleine zorg," glimlachte Jan. "Kom we gaan slapen."

